NESLİMİZİ KÖTÜ ALIŞKANLIKLARDAN KORUYALIM

وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

Muhterem Müslümanlar!

İnsan ruh ve bedenden meydana gelmiş bir varlıktır. İnsan sağlığı korunurken bu iki cihete dikkat etmek gerekir. İçinde bulunduğumuz asır ve onun kalabalık şehirlerinde ruh sağlığı, bilhassa mühimdir. Modern dünyanın hastaneleri ruh hastalarıyla dolup taşmaktadır. Ruh ve beden hastalıklarının başlıca sebepleri ise, dinimizce kullanılması yasak edilen sarhoş edici, insan ruhunu ve bedenini kemirici her türlü içki ve uyuşturuculardır.

Dinimizde rakı, şarap, bira ve diğer her türlü alkollü içkiler ile afyon, morfin, eroin ve esrar gibi zararlı maddelerin kullanılması insanın sağlığını ve hayatını korumak için yasaklanmıştır. Hutbemizin başında okuduğum ayet-i kerimede Yüce Allah; ***"Kendinizi kendi elinizle tehlikeye atmayınız!"*** (el-Bakara, 2/192) buyuruyor. Sözü edilen maddeleri kullanmak insan hayatı ve sağlığı bakımından insanın kendi kendisini tehlikeye atmasından başka bir şey değildir.

Değerli Müminler!

Sağlığın insan hayatındaki önemini dinimiz bundan 14 asır önce haber vermiştir. Kur'ân-ı Kerim'in pekçok emirleri ve yasakları insan hayatını ve sağlığını korumayı emir ve tavsiye buyurur. Hadis-i şeriflerinde sevgili Peygamberimiz, "Her sarhoş eden şey haramdır." (Buhârî) hükmü ile bunu haber vermiştir. Yasak edilmesinin sebebi bizim sağlığımızın korunması içindir.

Dinimize göre insan hayatını ve insan sağlığını korumak dinin temel amaçlarından biridir. Bu güzel amacı gerçekleştirmek için her çareye başvurmak ise her gerçek müminin başta gelen görevlerindendir.

Muhterem Müslümanlar!

Alkollü içkilerin ve uyuşturucuların birçok zararları vardır. Bunları burada sıra ile açıklamak imkânsızdır. Ancak kısaca söylemeliyiz ki, alkol insan bedeninde büyük yıkıntılara yol açmaktadır. Toplumda ise birçok kötülüklere sebep olur; cinayetler işletir, yuvalar yıkar, ocaklar söndürür, kazalar yaptırır ve en önemlisi ahlâkın ortadan kalkmasına sebep olur. İslâm'ın yasak ettiği bu âfetten şiddetle kaçınmamız gerekmektedir. Onun ne kadar kötü bir şey olduğunu çocuklarımıza da öğretmeliyiz.

Hutbemi şu ayet-i kerimeleri okumadan bitirmeyeceğim: ***"Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz. Şeytan içki ve kumar yoluyla ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçtiniz değil mi?"*** (el-Mâide, 5/90-91)

ДА ОПАЗИМ ПОТОМСТВОТО СИ ОТ ЛОШИТЕ НАВИЦИ

وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

Уважаеми мюсюлмани!

Човекът е същество, създадено от дух и материя. При опазването на човешкото здраве трябва да се съблюдават и двата аспекта. Претъпканите градове и епохата, в която живеем, ни кара да обърнем особено внимание върху душевното здраве на човека. Болниците в модерното ни съвремие са претъпкани с психично болни пациенти. От основните причини за физическите и психическите заболявания са забранените от нашата религия упойващи вещества, алкохолни напитки и наркотици, които съсипват човешкия разум и здраве.

Именно поради тази причина, за да опази човешката психика и здраве, религията ни забранява всички видове алкохолни напитки и наркотици. В айета, който прочетох в началото на хутбето, Всевишния Аллах повелява: ***„…и не се хвърляйте със собствените си ръце към гибел [и опасност]…“*** (ел-Бакара, 2: 195). А няма съмнение в това, че употребата на по-горе споменатите вещества не е нищо друго освен опасност и пагуба за човешкото здраве и живот.

Скъпи вярващи!

Святата ни религия споменава за важността на здравеопазването в човешкия живот още преди 14 века. Именно затова в много от постановленията и забраните на Свещения Коран се повелява и съветва опазването на човешкото здраве и живот. А в хадисите на Пейгамбера (с.а.с.) се казва: *„Всички упойващи и опияняващи вещества са харам – забранени“* (Бухари). Причината и мъдростта в това те да са забранени е опазването на нашето физическо и психическо здраве.

Според исляма защитата на човешкия живот и здраве е една от основните цели на религията, а предприемането на необходимите мерки за осъществяването на тази добра цел е от основните задължения на всеки истински вярващ.

Братя мюсюлмани!

В наркотиците и алкохолните напитки съществуват редица вреди. Невъзможно е всички те да бъдат споменати тук. Но ако трябва накратко да кажем, алкохолът води до разруха и унищожение на човешкото тяло. В обществото той е причина за редица злини, тъй като подстрекава хората към убийства, разтрогване на бракове и угасване на семейни огнища. Затова силно трябва да отбягваме това бедствие, което е забранено от исляма, и да научим и нашите деца на това колко е лошо то.

Няма да завърша хутбето си, преди да прочета следните айети: ***„О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите! Сатаната цели именно да всее между вас вражда и ненавист чрез виното и играта на късмет, и да ви възпре от споменаването на Аллах, и от молитвата. Не ще ли престанете?“*** (ел-Маиде, 5: 90–91).

MUHARREM AYI VE AŞÛRE GÜNÜ

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

Muhterem Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.s.)'in Mekke'den Medine'ye göçtüğü tarihi esas alan hicrî takvimimizin başlangıç ayı Muharrem ayıdır. Dolayısıyla Muharrem ayı aynı zamanda Müslümanların yılbaşıdır. Bundan dolayıdır ki, Muharrem ayı İslâm tarihinde müstesnâ bir yere sahiptir. Muharrem ayının onuncu gününe de "Aşûre Günü" denir. Peygamber Efendimiz (s.a.s.), Muharrem ayına çok değer vermiş ve *"Ramazan orucundan sonra en fazîletli oruç, Allah'ın değer verdiği ay olan Muharrem ayında tutulan Âşûrâ orucudur."* (Müslim) buyurmuş, bizâtihî kendisi de bu ayda oruç tutmuştur.

Değerli Kardeşlerim!

Muharrem ayı ve bu aydaki güzel ameller hakkında bulunan rivayetlerde bu ayın önemine dikkatlerimiz çekilmiştir. Meselâ, Hazreti Ayşe vâlidemizden rivayet edilen bir hadis-i şerifte, *"İslâm gelmeden önce Mekke halkı "Âşûrâ" gününde oruç tutar, Peygamberimiz (s.a.s.) de aynı orucu tutardı. Mekke'den Medine'ye hicret buyurduktan sonra da aynı orucu tutmaya devam etmiş, bu defa Müslümanlara da aynı orucu tutmalarını tavsiye buyurmuştur."* (Buhârî) Ramazan ayı orucu farz kılınınmasından sonra da Efendimiz (s.a.s.)'in tavsiyesi gereği Aşûre orucu sünnet bir oruç olarak tutulmaya devam etmiştir. "Aşûre orucu" ismi verilen bu oruç, Muharrem ayının onuncu günü tutulabilir, ama sünnet olan, muharrem ayının dokuzuncu veya onbirinci gününü de katarak bir gün öncesi veya sonrası ile iki günü oruçlu geçirmektir.

Aziz Kardeşlerim!

Muharrem ayının ehemmiyeti sadece hicret olayından dolayı değildir. İslâm tarihinde yaşanmış birtakım hadiseler var ki, onlar da bu aya önem kazandırmıştır. Onlardan birisi de Hazreti Hüseyin (r.a.)'ın Kerbelâ'da birtakım âsiler tarafından şehit edilmesi olayıdır. Bu üzücü olay, hem Peygamber Efendimizin ailesini (ehl-i beytini) hem de Peygamber ve ehl-i beytini seven müminleri üzüntüye boğmuş ve asırlardır ümmet-i Muhammed'in gönlünde silinmez izler bırakmıştır.

Değerli Kardeşlerim!

Geçmişte yaşanmış ve telafisi bugün mümkün olmayan böyle acı faciaları doğru bulmak mümkün değildir. Ancak böyle müessif olayları unutmayarak hatırlamamız, dersler ve ibretler almamız gerekir. Hutbemizi şu ayeti kerime ile bitirmek istiyorum: ***"Hep birlikte Allah'ın ipine (Kur'ân'a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de O sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz."*** (Âl-i İmrân, 3/103)

МЕСЕЦ МУХАРРЕМ И ДЕНЯТ АШУРЕ

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللهِ عَلَيْكُمْ

Уважаеми мюсюлмани!

Първият месец на календарната година по хиджри, чието летоброение започва с преселението на Пратеника Мухаммед (с.а.с.) от Мекка за Медина, е месец мухаррем. Така че началото на този месец се приема и за новата хиджри година на мюсюлманите. Именно затова той заема доста важно място в ислямската история. Десетият ден от този месец пък бил наречен **„ашуре“.** Пратеника на Аллах (с.а.с.) отдавал голямо значение на този месец и казвал: *„Най-ценният оруч, след оруча на месец рамазан, е този, който се спазва в деня ашуре и в ценния при Аллах месец – месец мухаррем“* (Муслим). Именно поради това самият той се старael да спазва оруч през този месец.

Скъпи братя!

В преданията, в които се разказва за месец мухаррем и стойността на добрите дела, които се вършат в него, се акцентира и върху неговата важност. Например в предание, разказано от нашата любима майка – Айше (р.анха), се казва: *„Преди исляма хората в Мекка спазваха оруч в деня ашуре, Пратеника на Аллах (с.а.с.) също го спазваше. След като се пресели в Медина, продължи да спазва този оруч, но тук насърчаваше и мюсюлманите да го спазват“* (Бухари). След като оручът през месец рамазан станал задължителен, с препоръката на Пейгамбера (с.а.с.) оручът в денят ашуре продължил да бъде спазван като сюннет. Този оруч, който впоследствие бил наречен „ашуре оруч“, може да бъде спазван през десетия ден на месец мухаррем, но от сюннета на Пратеника (с.а.с.) е да се спазва заедно с един ден преди него или след него, тоест заедно с деветия или единадесетия ден на месеца.

Братя мюсюлмани!

Месец мухаррем е от голямо значение не само поради преселението – хиджрет. Има и редица други събития в ислямската история, които също допринасят за неговата важност. Едно от тези събития е случката при Кербеля, където е убит като шехид любимият внук на Пратеника – Хазрети Хюсеин (р.а.), от група бунтовници. Това тъжно събитие не обляло с тъга единствено сърцата на близките на Пейгамбера – „ехл-и бейт“, но оставило следи от дълбока скръб и в сърцата на всички, които ги обичат от неговата общност през вековете.

Скъпи братя!

Невъзможно е да определим за правилни бедствията, които са се случили в миналото, и да ги компенсираме по някакъв начин днес. Въпреки това никога не трябва да забравяме тези достойни за съжаление събития и трябва да си извадим поуки от тях.

Затова искам да завърша хутбето си със следния айет: ***„И се привържете всички за въжето на Аллах, и не се разделяйте, и помнете благодатта на Аллах към вас, когато бяхте врагове, а Той помири сърцата ви и станахте братя чрез Неговата благодат! И бяхте върху ръба на ров от огън, а Той ви спаси от него. Така Аллах ви разкрива Своите знамения, за да бъдете напътени“*** (Ал-и Имран, 3: 103).

HAZRETİ ABDURRAHMÂN BİN AVF

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ۞ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ
مُتَّكِئُونَ ۞ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ۞ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ۞

Muhterem Kardeşlerim!

Bugünkü hutbemizde ashâb-ı kirâmın büyüklerinden ve cennetle müjdelenen on kişiden biri olan Abdurrahmân bin Avf'ı anlatacağız. O Kur'ân-ı Kerim'in şu ayetlerinde tarif edilenlerden biridir: ***"O gün cennet halkı bir uğraş içinde eğlenip ferahlamaktadır. Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, koltuklar üzerinde yaslanmışlardır. Orada kendileri için meyveler var. İstedikleri herşey kendilerinin olacak. Rahîm Rab'den bir de sözlü selâm!"*** (Yâ-sîn, 36/55-58)

Bu büyük sahabî, hicretten 44 sene önce (m. 580) yılında doğdu ve hicretten 31 sene sonra (m. 653) Medine'de vefât etmiştir. İslâmiyet'ten önceki adı Abdü'l-Kâbe olup İslâm'a geldiğinde Peygamber Efendimiz tarafından ismi değiştirilerek "Abdurrahmân" olmuştur. Rivayetlere göre Hazreti Ebû Bekir'in tavsiyesine uyarak en önce îmân edenlerin beşincisidir. Mekke'de iken ticâret yapardı. Hazreti Abdurrahmân, İslâmiyet'i kabûl edince diğer Müslümanlar gibi eziyet ve işkencelere maruz kaldı. Böylece vatanını terk ile hicrete mecbûr oldu. Habeşistan'a hicret eden Müslümanlarla beraber bu memlekete gitti. Çok geçmeden Peygamber Efendimizin Medine-i Münevvere'ye hicretinden sonra oraya gelerek Rasûlüllah'a katıldı.

Değerli Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) Medine'ye hicret ettikten sonra Abdurrahmân bin Avf'ı Hazrerti Saîd bin Rebî ile kardeş yapmıştı. Hazreti Saîd o kadar iyi kalbli, cömert bir zât idi ki, bütün mal ve servetini Hazreti Abdurrahmân ile paylaşmak istemişti. Fakat Hazreti Abdurrahmân bunu istememiş ve teşekkür ederek, "Azîz kardeşim, Allah sana ve çoluk çocuğuna bereket ihsân etsin, mâlını çoğaltsın! Sen bana çarşının yolunu göster." demişti. Peygamberimiz, Hazreti Abdurrahmân'ın böyle söylediğini duyunca, Ona hayır ve bereket vermesi için Allah'a duâ etmişti. Böylece kısa zamanda çok zengin olmuştu. Kendisi şöyle anlatmıştır: "Taşa uzansam, o taşın altında ya altına veya gümüşe rastladığımı görürüm." Bu bereketten sonra üç defa mâlının yarısından fazlasını Allah yolunda harcadı.

Kardeşlerim!

Hazreti Abdurrahmân bin Avf, Rasûl-i Ekrem'in en yakın ashâbındandı. Onun Rasûl-i Ekrem'e muhabbeti, hizmeti, Onun yolunda fedâkârlığı bitip tükenmezdi. Bunun içindir ki, Rasûlüllah (s.a.s.) onun hakkında *"Abdurrahmân göktekiler ve yerdekiler katında emînidir"* demişti. Rasûlüllah'tan bizzat rivâyet ettiği hadîs-i şeriflerden birisi de şudur: "Peygamber Efendimiz (aleyhisselâm) yola çıktılar. Kendilerini takip ettim. Hurmalık bir yere girdiler ve yere kapanarak secdeye vardılar. Bu secdeleri o kadar uzadı ki, kendi kendime, 'Aman, yâ Rabbî! Acaba Resûl-i Ekrem'e bir hal mi oldu?' diyerek büyük bir korku ile ilerledim. Kendisine yaklaştım ve yanına oturdum. Rasûl-i Ekrem başlarını kaldırarak 'Sen kimsin?' buyurdular. 'Ben Abdurrahmân'ım' dedim. 'Bir şey mi oldu?' buyurdular. 'Hayır, yâ Rasûlâllah! Secdeye kapandınız ve secdeniz o kadar uzadı ki, size bir hâl olmasından endişe ettim.' Bunun üzerine Rasûl-i Ekrem (aleyhisselâm): "Cibrîl-i Emîn geldi, şunu müjdeledi: "Yâ Muhammed! Kim ki, sana, salât ve selâm getirirse Cenâb-ı Hakk'ın mağfiret ve selâmına nâil olur." dedi. Ben de bu müjdeye karşı secde-i şükrâna kapandım." buyurdu.

Allah Teâlâ bizleri çokça salât ü selâm edenlerden eylesin…

ХАЗРЕТИ АБДУРРАХМАН ИБН АВФ

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ۞ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ۞ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ۞ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ۞

Уважаеми братя!

В днешното хутбе ще се опитам да ви разкажа за един от големите сахабии на Пратеника (с.а.с.) и един от „ашере-и мубешшере", тоест десетте известени приживе с дженнет – Абдуррахман ибн Авф (р.а.). Той е от хората, описани в следните айети: ***„Те и съпругите им ще са на сянка, облегнати на престоли. Там ще имат плодове и ще имат, каквото пожелаят. [И ще им се каже:] "Мир!" Слово от милосърдния Господар. "*** (Ясин, 36: 55-58). Този виден сахаби е роден в Мекка през 44 година преди преселението хиджрет и е починал 31 година след него в Медина. Преди да стане мюсюлманин, името му било Абд-ул-Кябе (тоест рабът на Кябе), но след като станал мюсюлманин, Пратеника на Аллах (с.а.с.) променил името му и го нарекъл Абдуррахман (тоест рабът на Всемилостивия). Според преданията той е петият от първите, които приели исляма, след като Ебу Бекир (р.а.) го посъветвал за това. В Мекка той бил търговец, но след като приел исляма, заедно с всички останали мюсюлмани бил изложен на мъки и изтезания. Така и той бил принуден да се пресели за Хабешистан (Етиопия). Не след дълго когато Пратеника на Аллах се преселил в Медина, Абдуррахман дошъл тук и се присъединил към него.

Скъпи мюсюлмани!

След като Пейгамбера (с.а.с.) се преселил в Медина, побратимил Абдуррахман ибн Авф със Саид ибн Раби, който бил много добър и щедър човек. Ибн Раби веднага предложил половината от имането си на Абдуррахман, но той му благодарил и казал: „Скъпи братко, нека Аллах благослови теб и твоето потомство, и те дари с берекет и благодат! Но единственото ми желание от теб е да ми покажеш мястото на пазара…". Когато Пратеника на Аллах чул за стореното от него, той направил дуа за него и поискал от Аллах да го дари с берекет и изобилие. Така за много кратко време Абдуррахман станал един от най-богатите търговци в Медина. Самият той разказва: „Ако протегнех ръката си към камък, намирах под него злато или сребро". Изпитвайки благодарност от това изобилие, той три пъти подред раздавал повече от половината си богатство по пътя на Аллах.

Скъпи мюсюлмани!

Хазрети Абдуррахман ибн Авф бил един от най-близките сподвижници на Пратеника (с.а.с.). Неговата обич и преданост към Пейгамбера била безкрайна. Ето затова Расулюллах (с.а.с.) споделил: „Абдуррахман е доверен както при тези на земята, така и при тези в небесата…" (Бухари). В един от хадисите, които пряко предава от Пратеника на Аллах (с.а.с.), той разказва: „Един ден Пейгамбера (с.а.с.) тръгна нанякъде, а аз го последвах, докато стигнахме в градина с фурми. Там той направи седжде, което продължи толкова дълго, че аз помислих да не би да му се е случило нещо лошо. Така в страх пристъпих набързо към него. Приближих се съвсем и седнах до него. Пратеника на Аллах повдигна главата си и попита: „Кой си?", а аз отговорих: „Абдуррахман". Тогава той попита: „Да не би да ти се е случило нещо?". „Не – отговорих аз, – но седждето, което направихте, продължи толкова дълго, че се уплаших за вас!" Тогава Расулюллах (с.а.с.) сподели: „При мен дойде Джибрил-и Емин и ме извести, че който отправи поздрави – селят-у-селям, към мен, той ще заслужи поздрава и опрощението на Аллах. Когато чух това, в знак на благодарност направих това седжде". (Усд-ул-габе)

Моля се на Аллах (с.т.) да ни стори от хората, които често отправят салят-у-селям на Неговия Пратеник…

ŞEYTANLAŞAN İNSANLAR

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي

بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

Muhterem Müslümanlar!

İnsanın baş düşmanı olan şeytan cinlerin cinsindendir. Kur'ân-ı Kerim, şeytanın insanoğlunun apaçık düşmanı olduğunu ifade etmiş ve kandırma yöntemlerini de açıklamıştır. Ancak biz bugünkü hutbemizde şeytandan değil de şeytanlaşmış insanlardan bahsedeceğiz.

Ebû Zer (r.a.) şöyle bir olay anlatmaktadır: "Camiye girdim, Peygamberimiz (s.a.s.) de oradaydı ve ben onun yanına oturdum. Bana şöyle dedi: *'Ey Ebû Zer! İnsanların ve cinlerin şerrinden Allah'a sığın!'* O zaman ben de sordum: 'İnsan şeytanlar da mı var yoksa yâ Rasûlâllah?' Tekit anlamında *'Evet!'* diye cevapladı."

Bu hadis-i şerifin başka bir rivayetine göre, Peyagmber Efendimiz (s.a.s.) Allah Teâlâ'nın şu sözleriyle cevap vermiştir: ***"Biz böylece, her peygambere insan ve cin şeytanları düşman yaptık. Bunlar birbirini aldatmak için süslü sözlerle vesvese verirler."*** (el-En'âm, 6/112)

Ayrıca Kur'ân-ı Kerim'in birçok ayetlerinde kâfir ve münafıkların şeytan olarak tavsif edildiklerini görüyoruz. Çünkü onlar da inananların imânlarına şüphe sokmaya çalışmakta, İblis ve yolundan gidenlerin yaptıkları gibi, doğru yoldan saptırmaya uğraşmaktadırlar.

Aziz Cemaat!

Hakikati kabul etmeyen ve hakkı çiğneyen herkes şeytanın özelliklerine sahip olmuş demektir. Yüce Yaratıcı ve Onun Peygamberi (s.a.s.)'in emirlerini kabul etmeyen her kişi hakkı çiğnemekte ve hakikatten uzaklaşmaktadır, bu ise şeytana has bir şeydir. Günümüzde insan şeytanları o kadar çok ki, böylelerinin bulunmadığı bir alan göstermek neredeyse mümkün görünmemektedir. Biz bu konuda yine Peygamber Efendimizin sözlerine kulak verelim: *"Benden sonra öyle yöneticiler zuhur edecek ki, benim gösterdiğim doğru yolda olmayacaklar ve sünnetime uymayacaklar. Onların arasından insan yüzlü, ama şeytan kalpli insanlar türeyecek."* (Müslim)

Kıymetli Müminler!

İnsan en fazla insandan etkilenmektedir. İdeoloji ve doktrinlerin kitleler üzerinde etkisi büyüktür. Bu yüzden şeytanlaşmış insanlar, kitleleri hakikatten uzaklaştırmak amacıyla manipule edebilmek için hiçbir imkânlarını esirgememektedirler. İşte tam bu açıdan baktığımızda onların tesirlerinin cinnî şeytanların tesirinden daha güçlü olduğunu söyleyebiliriz. Mâlik bin Dînâr hazretlerinin şöyle dediği nakledilmektedir: "Bana göre insî şeytanların tesiri cinnî şeytanlarınkinden daha büyük, o yüzden onlardan korunmak daha zor. Çünkü ben **'Eûzü billâh** – Allah'a sığınırım' dediğimde Allah Teâlâ cinnî şeytanları benden uzaklaştırıyor, fakat insî şeytanlar beni açıkça günah işlemeye teşvik ediyorlar."

İsyânkâr, mütekebbir, hâin, inat, fitneci, hayırlı işlere engel olan, dine ve dindar insanlara musallat olan herkes şeytanlaşmış insan rolündedir. Daha önce zikrettiğimiz ayet-i kerimede belirtiliyor ki, onlar, şeytânî yüzlerini gizlemek için süslü sözlerle, medyaları kullanarak binbir türlü vaatlerle ve değişik sloganlarla insanları kandırmaktadırlar. İki cihanda rehberimiz olan Muhammed (s.a.s.), böylelerine karşı uyanık olmamızı, her türlü koruyucu önlemleri almamızı ve şerlerinden Allah Teâlâ'ya sığınmamızı bizlere tavsiye etmiştir.

Yâ Rabbî! Bizleri şerefli özlerini yitiren ve apaçık düşmanlarının şekillerine bürünenlerden muhâfaza eyle!

ХОРА, ПРЕВЪРНАЛИ СЕ В ШЕЙТАНИ

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

Уважаеми, мюсюлмани!

Шейтанът, основният враг на вярващите, е от потеклото на джиновете. В Свещения Коран се подчертава, че той е явен враг на човешкия род и методите му за заблуждаване са разяснени. В днешното ни хутбе ние няма да говорим за сатаната – Иблис, а ще акцентираме върху шейтаните от човешкия род.

Ебу Зер (р.а.) разказва следното: *„Един ден влязох в джамията, Пратеника на Аллах (с.а.с.) беше там и аз седнах до него. Каза ми: „О, Ебу Зер! Осланяй се при Аллах от злото на хората и джиновете, превърнали се в сатани“. Попитах го: „А нима има хора сатани?“. Кимайки утвърдително с глава той отговори: „Да“.*

В друго предание се разказва, че Пратеника на Аллах (с.а.с.) отговорил с айета от Свещения Коран: ***„И така сторихме враг на всеки пратеник сатаните от хората и от джиновете. Едни други си нашепват с измама разкрасената реч“*** (ел-Енам, 6: 112).

Също така в доста айети от Свещения Коран неверниците и двуличниците се окачествяват като шейтани. Тъй като и те, също като сатаната Иблис и неговите наследници, се опитват да вкарват съмнения в сърцата на вярващите и целят да ги отклонят от правия път.

Братя мюсюлмани!

Всеки, който не приема истината и престъпва нейните права, се окачествява като сатана. Тъй като винаги и навсякъде, където не се приемат повелите на Всевишния Аллах и Неговия Пратеник, има престъпване и отдалечаване от истината, а това са от характерните черти на шейтана. В днешно време хората, притежаващи характерните черти на сатаната, са толкова много, че едва ли има сфера в ежедневния живот, в която да не се намират такива. Нека да се вслушаме отново в думите на Пейгамбера (с.а.с.), който казва: *„След мен ще се появят управници, които няма да са на моя праведен път и няма да следват моя сюннет. Сред тях ще се появят хора с човешки облик, но с шейтански сърца“* (Муслим).

Скъпи братя!

Човекът е склонен да се влияе от своите себеподобни. Въздействието на идеологиите и доктрините върху масите е силно. Поради тази причина хората шейтани, за да отклонят масите от истината, не жалят никакви средства за тяхното манипулиране. Именно поради това може да се каже, че техните въздействия са по-силни от това на джиновете шейтани. Предава се, че Малик ибн Динар (р.алейх) е казал: „За мен въздействието на хората шейтани е по-силно и от това на джиновете шейтани и предпазването от тях е много по-трудно. Тъй като изричайки „Еузу биллях“ – „Търся убежище при Аллах“, Всевишния отдалечава джиновете шейтани от мен, докато хората шейтани явно ме подстрекават да върша грехове“. Всеки непокорен, надменен, изменник, инат, всяващ раздор, възпрепятстващ добрите дела, който досажда на религията и на вярващите хора, играе ролята на човек, преобразил се в шейтан. Споменатият по-горе айет отбелязва, че те чрез разкрасена реч заблуждават хората, което днес може да тълкуваме така – използвайки медиите, с различни изказвания и лозунги, прикриват истинските си намерения и дяволски възгледи. Пратеника на Аллах (с.а.с.) ни наставлява да бъдем бдителни и да вземем предпазни мерки срещу тези хора, осланяйки се на Всевишния Аллах от злините им.

О, Аллах! Опази ни от онези, които са изгубили своето достойно естество и са се превърнали в Твои явни врагове!